

PASTIERSKA SLUŽBA, PRVÁ ČASŤ

Téma 7

AKO SA ZBOROVÍ VEDÚCI STARAJÚ O STÁDO?

Prehľad:

Obraz pastierstva je jednou z hlavných metafor, ktoré sa v Písme používajú na opísanie práce duchovných vodcov. V rozpore so súčasnou predstavou o tom, že vodca je jednoducho manažérom ľudí, pastier je povolaný k tomu, aby sa o stádo veľmi staral, aby láskavo chránil a krmil tých, o ktorých sa stará. Táto téma skúma to, čo sa myslí pod starostlivosťou o stádo a pokúša sa opísať, ako v dnešnom zbore vyzerá starostlivý vodca.

Ciele:

Pomôcť zborovým vedúcim:

- Preskúmať, ako sa starať o zbor v úlohe pod-pastierov.
- Získať prehľad o biblickom motíve pre pastiersku službu.
- Uistiť sa, že sa o stádo starajú zmysluplným a biblickým spôsobom.

Možné výsledky:

Zboroví vedúci:

- Budú mať jasnejšie porozumenie toho, ako vyzerá biblické pastierstvo.
- Posúdia súčasné spôsoby, akými ich zbor „pasie“ svojich ľudí.
- Vyvinú stratégie, ktoré v ich zbore umožnia vzniknúť pravému pastierstvu.

KROK 1: POCHOPENIE TÉMY

Na ktoré hlavné otázky sa treba zamerať?

Hlavné prvky témy

Už sme preskúmali niektoré z odpovedí na otázku „Aká je povaha zborového vodcovstva?“ Táto druhá časť kurzu *Vedúci služobník* sa zaoberá otázkou: „Čo robí zborový vodca?“ Jeden z najpozoruhodnejších biblických obrazov vodcu je obraz pastiera. Ale čo je úlohou pastiera? Väčšina z nás pravdepodobne nikdy nebola blízko salaša a ešte menej z nás videlo skutočného pastiera v akcii! Výsledkom toho je, že môžeme mať veľmi slabú predstavu o tom, čo Boh chce, aby sme rozumeli pod slovom „pastier.“ Kto je to pastier a aké sú niektoré z hlavných znakov *dobrého* pastiera?

Výroky

(Výroky sú vyjadrenia, ktoré ťa majú prinúť k rozmyšľaniu nad témou. Môžu, ale nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

Jasné, že je dôležité, aby ľudia vedeli, že sa o nich zaujímaš! Tak isto je dôležité aj to, že zbor dobre funguje – že je organizovaný, efektívny a vie kam smeruje!

„Ako napáchnes od oviec, ak sa ich nedotkneš – okrem podania ruky a pár stručných slov na chodbe v nedeľu ráno.“

– Lynn Anderson

„V príliš mnohých zboroch boli zástery a nádoby s vodou ako symboly vodcovstva medzi Božím ľudom, nahradené poprednými miestami.“

– C. Gene Wilkers

„[Niektorí zboroví vodcovia] si myslia, že zborová inštitúcia dobre funguje, ale oni sami sú málo zapojení do osobných životov ľudí.“

– Alexander Strauch

„Pastieri sú starostliví, na stádo zameraní jednotlivci, ktorých hlavnou motiváciou nie je záujem o seba, ale záujem o bezpečie, ochranu a spokojnosť stáda.“

– Joseph Stowell

Ak sa príliš zapletieš do bremien iných, tak ťa pritlačia k zemi. Ak sa toto stane, možno si pomohol niekoľkým, ale samého seba si pri tom zničil.

„[Mnoho zborových vodcov] je zamestnaných starostami majiteľa obchodu – ako urobiť zákazníkov šťastnými, ako zákazníkov odlákať od konkurencie na druhej strane ulice, ako tovar zabaliť, aby ľudia dali viac peňazí.“

– Eugene Peterson

Príklad zo života

V jeden štvrtkový večer, okolo šiestej hodiny, dostali Patrik s Alicou telefonát od Bensonových – rodiny z domácej skupinky, ktorú viedli. Stala sa vážna dopravná nehoda a obe deti Bensonových odviezla sanitka do nemocnice.

Tento týždeň boli aj Patrik aj Alica na stretnutí domácej skupinky už dva krát a momentálne boli dosť unavení už len z toho, že museli celý deň pracovať v sekulárnom prostredí. Snáď spoluvedúci domácej skupinky by mohli byť schopní ísť a potešiť túto rodinu práve teraz, keď to potrebovali.

S pocitom viny, že sa im nechce ísť ďalší večer zase z domu preč, Patrik zavolať spoluvedúcemu Jakubovi a požiadal ho, či by mohol ísť navštíviť Bensonových do nemocnice. Jakubova odpoveď nebola veľmi nadšená. „Naozaj neznášam nemocnice a okrem toho, s ľuďmi to až tak dobre neviem – som skôr organizátor a nie poradca.“

Tak trochu vyvedený z miery, Patrik požiadal Alicu, aby sa spojila s jednou zo žien z poradenského služobného tímu. Preskúmali rozpis služieb a Robinsonovci, ktorí bývali na opačnej strane mesta, boli vyslaní do nemocnice, aby potešili Bensonových.

Kto mal ísť Bensonovým na pomoc? Urobili Patrik a Alica dobre, že túto úlohu posunuli ďalej? A čo Jakub – sú niektorí vodcovia oslobodení od preukazovania starostlivosti, pretože „to nevedia s ľuďmi?“ A kde bol pri tomto všetkom kazateľ? Nemal by on byť tým prvým, kto v zbore poskytne pomoc?

Teraz, keď ste sa pozreli na *Hlavné prvky témy, Výroky a Príklad zo života*, ktoré sú tie hlavné otázky, ktorým sa je potrebné venovať, aby ste pochopili túto tému?

KROK 2: ŠTÚDIUM PÍSMO **Čo o tejto téme hovorí Biblia?**

Oddiely

Ezechiel 34:11-16

- Proti akým postojom a skutkom hovoril Boh tesne pred týmto oddielom?

- Aké sú podľa tohto oddielu kľúčové vlastnosti Božieho pastierstva?

Ján 10:1-15

- Aké sú hlavné vlastnosti falošných pastierov, o ktorých sa hovorí v tomto oddieli?

- Aké sú hlavné veci, ktoré podľa tohto oddielu robia Ježiša „dobrým Pastierom“?

Ján 21:15-19

- Čo chcel Ježiš od Petra, aby to urobil ako vodca?

Jakub 5:13-16

- Čo ti tento oddiel hovorí o pastierskych vlastnostiach starších, ktorých tu Jakub spomína?

KROK 3: NAHLIADNUTIE DO INÝCH ZDROJOV **Čo sa môžeme naučiť od iných autorov?**

„Pastieri na kopcoch biblických dejín“ od Dr. Lynn Anderson.

Úryvok z 1. kapitoly z knihy *They Smell Like Sheep* (Voňajú ako ovce), ss. 11-27. Copyright © 1997. V origináli použité s dovolením Howard Publishing Company, West Monroe, LA. Všetky práva vyhradené.

„Vytrvať pri ľuďoch“ od Mark Dorn.

Úryvok z článku *Discipleship Journal*, Vydanie 107, September/Október 1998, ss. 66-70. V origináli použité s dovolením autora. Všetky práva vyhradené.

Pastieri na kopcoch biblických dejín

Dr. Lynn Anderson

*Malá Bo Peep stratila svoju ovečku a nevie kde ju nájsť.
Nechaj ich tak a oni sa vrátia domov,
kývajúc svojim chvostom za sebou.*

*Ak niekto z vás má sto oviec a jednu z nich stratí,
či nenechá deväťdesiatdeväť na púšti a nevydá sa
za stratenou, kým ju nenájde? A keď ju nájde,
položí si ju s radosťou na plecía.
(Lukáš 15:4-5)*

V jednu nedeľu si ma odchytil môj blízky priateľ a člen môjho zboru. Urobil tak po tom, ako som v kázni opakovanne hovoril o starších ako o „pastieroch.“

„Prečo nenájdeš lepší spôsob, ako komunikovať túto myšlienku duchovného vodcovstva? Nikto v našom zbore nič nevie o pastieroch a ovciach – a zvlášť o tom, ako to všetko fungovalo v starovekom svete. Tento obraz je jednoducho v súčasnom zbore nepoužiteľný.“

Uznávam, že metafora pastiera znie divne v technologickom svete našej dennej skúsenosti. Normálne tieto malebné, vidiecke postavy nevidíme ako upaľujú diaľnicou, alebo ako jedia v McDonalde. Ale po tom, čo som poriadne zvážil návrh môjho priateľa a po tom, čo som márne hľadal modernú ilustráciu, ktorá by lepšie prepojila túto biblickú myšlienku s našou dobou, musel som svojmu priateľovi povedať: „Nedokážem nájsť žiadnu inú postavu, ktorá by v našom modernom, mestskom svete bola obdobou pastierstva. Okrem toho, ak by som mal upustiť od myšlienky pastiera a stáda, potom by som z mojej Biblie musel vytrhnúť okolo päťsto strán a modernú cirkev by som tak zanechal s pokrúteným - ak nie rovno vykastrovaným - pohľadom na duchovné vodcovstvo.“ Boh neustále posielal pastierov na pastviny, aby sa s ovcami namáhali.

V biblických časoch boli pre väčšinu obyvateľov pastieri tak bežní a známi,

ako sú pre moderných Američanov bežné telefóny a supermarkety. Takmer kdekoľvek v biblickom svete, kde by sa oči pozreli na krajinu, určite by zazreli aspoň jedno stádo. Ako nám môj priateľ Ted Waller pripomína, v staroveku

bola rodina často závislá na prežití od oviec. Veľkou časťou ich stravy bolo mlieko a syr. Príležitostne jedli mäso. Ich oblečenie a stany boli vyrobené z vlny a kože. Ich spoločenské postavenie často záviselo od stavu ich stáda, rovnako, ako naše závisí od práce a obchodu, áut a domov. Na obrane stáda mohla závisieť česť rodiny.¹

PASTIERI V DEJINÁCH

Metafora pastiera sa v Písme objavuje viac ako päťsto krát, a to ako v Starej, tak i v Novej zmluve. Hlavným biblickým vzorom duchovného vodcovstva je bezpochyby *pastier* a *stádo*. Ak chceme porozumieť biblickému modelu vodcovstva, musíme prijať koncept pastierstva.

Boh ako pastier

„Za starých čias“ v starozmluvnom svete, starostlivosť samého Boha je zobrazená vo vzťahu pastier-ovca.

¹ Ted H. Waller, *With the Sheep in the Wilderness: Shepherding God's Flock in the World* (Nashville: Twentieth Century Publishers, 1991), ss. 9-10.

Väčšina z nás dokáže citovať známe slová: „Hospodin je môj pastier.“² Prorok Izaiáš napísal tento menej známy, no rovnako veľavravný obraz o Bohu: „Ako pastier bude pásť svoje stádo, svojim ramenom ho zhromažďí, baránky vezme do náručia a tie, čo pridávajú, nežne bude viesť.“³ Aký je to príjemný obraz o našom Bohu!

Vieš si len predstaviť takú neohrabanú a útlú ovečku so šikmými ušami, ako sa jej jedna noha hojdá vedľa lakťa pastiera? Všimni si, ako pastier nakloní hlavu, aby svojou bradou hladkal líce ovečky a aby jeho zvučný hlas ovečky jemne šepkal, ako si tak idú za súmraku ku odpočinku a bezpečiu košiara. Starozmluvní čitatelia by si predstavili presne takýto jemný a starostlivý vzťah medzi Bohom a jeho ľuďmi – „ovcami jeho pastviny.“⁴ A aj keď „všetci sme blúdili ako ovce,“⁵ stále máme „dobrého pastiera,“ ktorý nás bude milovať a privedie nás späť do stáda.

Proroci, kňazi a králi ako pastieri

Neskôr Boh zobrazil ako pastierov svojich prorokov, kňazov a kráľov. Keď si Boh vybral Dávida, pastiera-kráľa podľa „svojho srdca“⁶ – „vzal ho od košiara, odviezol ho od dojných oviec, aby pásol Jáka, jeho ľud, a...pásol ich s *bezúhonným srdcom*.“⁷

Boh tak isto aj od *prorokov* a *kňazov* Izraela očakával, že budú pásť jeho ľud, ale často vo svojej úlohe úboho zlyhali. Aj keď sa mnohí nesprávali podľa svojej úlohy pastiera, Boh sa znovu a znovu vracal späť ku myšlienke toho, že vodcovia jeho ľudu boli *pastiermi* – aj keď niektorí z nich boli *zlými* pastiermi.

Boh týchto „falošných pastierov“ varoval veľmi živým obrazom a vo veľmi jasných slovách nad nimi vyslovil kliatbu. Prorok Jeremiáš vybuchol na

„pastierov“ Júdu, pretože svoje stádo zaviedli na scestie a tak ho vystavili zajatiu v Babylone.

Môj ľud bol blúdiacim stádom, ich pastieri ich zavádzali, zavracali ich do vrchov, putovali z vrchu na pahorok, zabudli na svoj košiar.⁸

Vodcovia, ktorí boli zodpovední za duchovné dobro Júdu, sa vyhýbali svojim zodpovednostiam a miesto toho sa oddávali svojim vlastným sebeckým túžbam. Pánovo napomenutie v tomto oddiele z Ezechiela je dostatočne jasné a zreteľné:

Beda pastierom Izraela, ktorí pasú samých seba! Či pastieri nemajú pásť stádo?... Slabé ste neposilňovali, choré neliečili, poranené neobväzovali, porozháňané nezavracali, ani stratené nevyhľadávali, ale ovládali ste ich mocou a násilím. Rozprchlí sa, boli bez pastiera, slúžili za potravu všelijakej divej zveri a boli rozptýlené.⁹

Potom vyriekol ich trest:

Kvíľte, pastieri, a kričte, zvíjajte sa, vodcovia stáda, pretože sa naplnil čas, aby vás zarezali; rozprášim vás a budete padať ako vzácne nádoby.¹⁰

Metafora pastiera, ktorá bola používaná na vodcov Izraela, sa spomedzi Izraelského ľudu nevytratila. Títo starovekí ľudia vedeli, že jedlo na ich stoloch a oblečenie na ich pleciach, nehovoriac o ich rodinnej cti, boli neskutočne silne prepojené s ich starostlivosťou o svoje vlastné stáda. A preto tomu takto rozumeli, že samotné duchovné prežitie ich národa záviselo na kvalite práce, ktorú ich vodcovia odviezli.

² Ž 23:1.

³ Iz 40:11.

⁴ Ž 100:3; Ez 34:31.

⁵ Iz 53:6.

⁶ 1Sam 13:14.

⁷ Ž 78:70-72.

⁸ Jer 50:6.

⁹ Ez 34:2, 4-5.

¹⁰ Jer 25:34.

Nie je ani potrebné hovoriť o tom, že z prorockých varovaní proti zlým vodcom Izraela vyplývajú dôsledky pre vodcov dnešných zborov. Dnešní vodcovia nesú zodpovednosť za život a smrť svojich ľudí presne tak, ako ju niesli proroci, kňazi a králi dávnych vekov.

Ježiš ako Pastier

Ježiš je v Novej zmluve naším pastierom. V Starej zmluve Boh skrze proroka Ezechiela iba naznačoval o prichádzajúcom pastierovi: „Ustanovím nad nimi jedného pastiera a ten ich bude pásť: svojho služobníka Dávida. On ich bude pásť a on im bude pastierom. Ja, Hospodin, budem ich Bohom a môj služobník Dávid bude kniežaťom uprostred nich.“¹¹

Keď Ježiš hovorí o sebe ako o milujúcom pastierovi, tak vraví, že opustí deväťdesiat deväť oviec a vydá sa hľadať tú *jednu* stratenú. „A keď ju nájde, *položí si ju s radosťou na plec*a a príde domov“¹² Okolo krku si prehodí túto smradľavú a vzdorujúcu ovcu a odnesie ju domov. Zamysli sa nad tým. Ježiš opustil pohodlie neba a prišiel do nášho sveta, na naše pastviny, aby smrdel ako ovca! Ježiš sa zapotil rovnako, ako sa potíme aj my. Kráčal našimi cestami, čelil našim pokušeniam a mal podiel aj na našich bojoch. Svätý Izraela prišiel v Ježišovi Kristovi, aby bol našim dobrým pastierom.

Môj priateľ Roy mi raz povedal strhujúci príbeh o svojom výlete do Palestíny, ktorý podnikol pred niekoľkými rokmi. Jedno poobedie stál na hrebene vrchu a hľadel na dlhú a úzku roklinu. Pod ním sa rokline rozvinula do trávou pokrytých pastvín. Dole k rokline viedla iba jedna kľukatá cestička, no keď dorazila na lúky, rozvetvila sa do tuctov chodníčkov. Skupina pastierov šla dolu kľukatou cestičkou, rozprávali sa medzi sebou a nasledovala ich kľukatá rieka oviec.

Na rázcestí chodníkov si pastieri podali ruky a rozišli sa, každý iným smerom a šli na lúky. Roy opisuje strhujúci pohľad, ktorý sa mu naskytol.

Ako sa pastieri vydali svojimi odlišnými cestami, masa oviec, ktorá bola za nimi sa zrazu začala deliť na menšie stáda, ktoré sa vydali cestou svojho pastiera. Keď už boli rôzni pastieri so svojimi ovcami vzdialení jeden od druhého niekoľko stoviek metrov, každý pastier sa otočil a zrakom prebehol svoje ovce a všimol si, že niektoré zblúdilé ovce sú pozadu a zmätene sa túlajú medzi skalami a kríkmi.

Potom si jeden z pastierov priložil ruky k ústam a veľmi zvláštne a prenikavo zvolal: „Ká-ia-ia-ia-ia.“ Na jeho zvolanie niekoľko zblúdilých oviec vztýčilo svoje uši a začalo sa rútiť smerom k jeho hlasu. Potom druhý pastier zaklonil hlavu a vydal celkom odlišný zvuk: „Jíp-Jíp-jíp-jípúú-jíp.“ Niekoľko ďalších zblúdilých oviec sa vydalo jeho smerom. Potom ďalší zavolať na svoje ovce prenikavým „Húút-húút-húút!“ Každý pastier, jeden po druhom, zavolať na svoje ovce. Každá zo zblúdilých oviec po začutí známeho hlasu presne vedela, ku ktorému pastierovi má bežať. „V skutočnosti,“ žasol môj priateľ Roy, „zdalo sa, že žiadna zo zblúdilých oviec si ani nevšimla iný hlas, ako hlas svojho vlastného pastiera.“

Presne toto mal Ježiš na mysli, keď povedal: „Moje ovce počávajú môj hlas,“ ale „cudzí hlas nepoznajú.“¹³ Ovce v zmiešanine hlasov rozpoznávajú jeho hlas a nasledujú ho. Pastier „volá svoje ovce po mene a vyvádza ich. Keď vyženie všetky svoje ovce, kráča pred nimi a ony ho nasledujú, lebo poznajú jeho hlas.“¹⁴

Toto je podstata duchovného vodcovstva: ovce nasledujú pastiera, pretože ho poznajú a dôverujú mu. Tento druh oddanosti a dôvery sa dá získať len jediným spôsobom – tým, že sa pastier dotýka svojich oviec, stará sa

¹¹ Ez 34:23-24.

¹² Lk 15:5-6.

¹³ Jn 10:27, 5.

¹⁴ Jn 10:4-5.

o ne, ošetruje ich, kŕmi ich – a to do takej miery, že on sám *vonía/páchne* ako ovca.

Keď apoštol Peter hovoril zborovým vodcom ako viest, tak hovoril o Ježišovi ako o „najvyššom Pastierovi.“¹⁵ Nesmie nám uniknúť Petrova myšlienka. Ježiš, najvyšší Pastier, je našim vzorom: on je prototypom a príkladom toho, ako sa má robiť moderné kresťanské vodcovstvo.

Dokonca aj súčasní veriaci sú inštinktívne priťahovaní k Ježišovým potešujúcim slovám o ovciach a pastieroch. Pretože Ježiš položil za nás svoj život, teraz nás vábi a získava si našu dôveru, naše city a našu oddanosť.

Dnešní dobrí duchovní vodcovia napodobňujú najvyššieho Pastiera. Ako on, aj oni priťahujú stáda skrze službu a autentické vzťahy. Ako on, aj oni svoje stáda kŕmia a ochraňujú ich. Poznajú svoje stáda a oni zase poznajú ich. Sú mužmi a ženami, ktorí majú dôveru, ktorí sú natoľko oddaní, že denne kladú svoje životy za tých vzácných ľudí, ktorých vedú.

Apoštolí ako pastieri

Po znázornení pastierskeho vodcovstva podal Ježiš tento vzor ďalej svojim apoštolom. Trikrát v jednom krátkom rozhovore Ježiš poveril Petra (možno ako zástupcu celej skupiny apoštolov): „Pas moje baránky!“¹⁶ a „Pas moje ovce!“¹⁷ Nepriamo hovorí: „Osvoj si môj vodcovský štýl.“

Neskôr povedal svojmu Otcovi: „Ako si ma ty poslal do sveta, tak som ich aj ja poslal do sveta.“¹⁸ Len ťažko si vie niekto predstaviť, že po troch rokoch pozorovania Ježiša, po jeho tréningu a teraz dokonca aj po vyslaní, by títo dvanásť mužov vynášali nové vodcovské stratégie. Ježiš pred ich očami poskytoval vzor pastierskeho vodcovského štýlu a presne ten aj

použili vo svojich životoch a dávali ich za príklad pred očami iných.

Dnešní vodcovia ako pastieri

Ako Peter, tak aj Pavol nám ďalej podali pastiersky model vodcovstva. Pavol naliehal na zborových vodcov v Efeze:

Dávajte pozor na seba i na celé stádo, v ktorom vás Duch Svätý ustanovil za biskupov, aby ste pásli Božiu cirkev, ktorú si získal za cenu svojej vlastnej krvi.¹⁹

A Peter zase napísal:

Paste Božie stádo, ktoré je u vás, starajte sa oň nie z prinútenia, ale dobrovoľne, ako Boh chce, nie pre mrzký zisk, ale ochotne! Ani nie ako keby ste panovali nad dedičstvom, ale buďte vzorom stádu. A keď sa zjaví najvyšší Pastier, dostanete nevädnucci veniec slávy.²⁰

Dovoľte mi to poriadne zdôrazniť pre moderného zborového vodcu: táto metafora o pastierstve nám bola podaná ďalej úmyselne! Predtým, ako Pavol a Peter nazvali zborových vodcov „pastiermi,“ tento obraz celé stáročia naberal na svojej dôležitosti. Masívny ťadovec božského významu sa naprieč celou Bibliou nazbieral a teraz leží pod povrchom tohto slova. Petrovi a Pavlovi išlo o celú teológiu duchovného vodcovstva, nie iba o peknú ilustráciu.

A tak som povedal svojmu priateľovi, ktorý mal problém so starovekými pastiermi: „Myslím si, že ostanem pri ilustrácii pastiera. Zdá sa mi, že je lepšie sa radšej snažiť a pomáhať nám porozumieť tomu, čoho sa vzor pastiera týka, ako aby sme ubližovali Biblii a riskovali, že tak zdeformujeme Boží plán.“

Táto metafora a jej dôsledky si zaslúžia naše zamyslenie sa. Bez pochyby, tých, čo sa odhodlajú odkryť

¹⁵ 1Pt 5:4.

¹⁶ Jn 21:15.

¹⁷ Jn 21:16, 17.

¹⁸ Jn 17:18.

¹⁹ Sk 20:18.

²⁰ 1Pt 5:2-4.

túto pastorálnu a vidiecku metaforu a prepojiť ju s našou modernou a mestskou skúsenosťou, čaká veľká práca. Avšak toto kopanie sa naozaj vyplatí, pretože to, čo odkryjeme, je nevyhnutné pre jasné a biblické pochopenie duchovného vodcovstva.

VZŤAHOVÝ ZÁKLAD PASTIERSTVA

Biblický pastier

Aj keď sa niektorým ľuďom nepáči predstava toho, že niekto je ovcou a niekto pastierom, toto nepohodlie sa pravdepodobne rozplynie po tom, čo si uvedomíme, že tento pastiersky model sa točí okolo *vzťahu* medzi pastierom a jeho stádom. Nie je to obraz o silnom nad slabým, alebo o „pánoch“ nad služobníkmi. Práve naopak. Postava pastiera je obrazom lásky, obete a otvorenosti.

Pastieri stredovekého Blízkeho východu žili so stádom na pastvinách a boli rovnakou súčasťou prírody, ako ňou boli ovce. Práve svojou celoživotnou skúsenosťou si pastieri so svojimi ovcami pestovali vzťah trvalej dôvery.

Keď sa malinká ovečka narodila do divočiny, pastier si vzal tohto trasúceho sa novorodenca do svojho náručia, zohrieval ho a hladkal ho. Medzi prvé vnemy chvejúcej sa ovečky patrili pastierove nežné ruky. Pastierov jemný hlas bol medzi prvými zvukmi, ktoré prebudili baránkove ušné bubienky.

Pastier s ovcami žil po celý ich život – ochraňoval ich, hladkal ich, krmil a napájal ich a viedol ich ku najčerstvejším bystrinám a tým najbujnejším pastvinám – vo dne i v noci, rok čo rok. Kým ovečka dorástla do „ovčej či baranej dospelosti,“ vo svojej hlave si spojila dotyk pastierových rúk a zvuk pastierovho hlasu so „zelenými pastvinami“ a „pokojnými vodami,“ kde je bezpečie, ochrana, láska a dôvera. Každá ovca sa naučila spoliehať sa na pastiera a poznala iba jeho hlas. Nasledovali iba jeho a nikoho iného.

Samozrejme, že ovce jasne rozumeli tomu, kto to tu všetko riadi. Niekedy sa

mohlo stať, že pastier svojou palicou poklepal neposlušnú ovцу po uchu. Ale toto bolo milujúce poklepanie, obklopené milujúcim vzťahom. Pastier páchol ako ovce!

Keď sa už skončila denná paša a blížila sa noc, pastier zhromaždil všetky ovce a viedol ich do ochranej ohrady. Niektoré boli nahrubo postavené ako provizórne kruhy z kríkov, konárov a kameňov, ktoré vytvárali zábrany až meter a pol vysoké – malé bezpečné pevnosti v divočine. Iné zas boli vápencovými jaskyňami na svahoch. Dokonca aj dnes môžeme v Palestíne vidieť len tak postavené dočasné ovčince, ktoré lemujú pastiersky kraj. Ale každý kruh je otvorený, v jednom mieste má otvor, ktorý slúži ako vstup do ohrady. Vedľa týchto dverí sa postavil pastier, ktorý na noc zhromaždil svoje stádo do ovčince. Niekedy bol fyzicky „bránou.“²¹

Súčasťou nočného rituálu bola jemná kontrola každého jedného jahňaťa. Jedno po druhom, každé prišlo pod pastierovu palicu na prehliadku. Každé zacítilo pastierove ruky a započulo pastierov hlas, ako volá jeho meno. Pod pastierovou starostlivosťou ovce „vchádzali a vychádzali a našli pastvu.“²²

„Dobrý večer, kamoš Žltá vlna. Vyzeráš unavene. Dlhý deň? Poď dovnútra a odpočiň si. A ty, Otrhané ucho, poď sem, aby som ti z líca odstránil toho kliešťa. Poď sem, Fľakatá tvár, Zlomená nôžka, Lesklý ňufák...“ až kým neboli všetky ovce uložené na ďalšiu noc do bezpečia ohrady.

Až keď bolo celé stádo skontrolované a ustajnené, pastier si sám ľahol a to tak, že svoje telo natiahol naprieč vchodom. Tak sa pastier doslova a fyzicky *stal dverami!* Jeho telo držalo ovce vo vnútri a nebezpečenstvá noci vonku. Žiadna z oviec nemohla zablúdiť do nebezpečenstva, pretože telo pastiera ju držalo vo vnútri. Vlci a zlodeji mohli vstúpiť a ublížiť im iba cez jeho mŕtvolu. Niektorí ľudia vravia, že

²¹ Jn 10:7.

²² Jn 10:9.

dokonca aj v dnešnej modernej dobe sa ráno nájdu rozpráchnuté ovce bez pastiera. Po krátkom hľadaní sa nablízku nájde krvácajúci, bojom zničený pastier – niekedy dokonca aj mŕtvy. Pastier doslova „položil svoj život za ovce.“²³

Aký je to len pôsobivý a vhodný vzor vodcovstva. Niet divu, že pastierska metafora je v Biblii neustále prítomnou témou. A spolu s ďalšími dvoma vzormi, na ktoré sa ešte pozrieme – mentor (dôverník) a sprievodca (ang. equipper) – má svoj koreň vo *vzťahu* a svoj príklad v Ježišovi.

Súčasný pastier

Vezmi si ceruzku a priprav sa zakrúžkovať si nasledujúcu dôležitú vetu: *Pastier je ten, kto má stádo*. Bez ohľadu na to ako jasné sa toto zdá, je to často prehliadaná skutočnosť. Mnoho zborových „vodcov“ totiž funguje iba na základe titulu alebo úradu, no v skutočnosti nemajú žiadne stádo.

Stáda sa zvyčajne zhromažďujú tam, kde sa nachádza jedlo, ochrana, láska, dotyk a hlas. Biblickí pastieri sú tými, ktorí žijú medzi ovcami; slúžia im; krmia ich, napájajú ich a ochraňujú; dotýkajú sa ich a rozprávajú sa s nimi – dokonca za ne kladú aj svoje vlastné životy. Biblickí pastieri páchnu ako ovce.

Jedna pastierka, ktorá vonia ako ovca, je moja žena Carolyn. Carolyn si často „adoptuje“ osamelých slobodných mladých ľudí, ktorí sa prisťahujú do našej oblasti. „Tim“ bol jedným z nich. Naš kruh priateľov Tima miloval, pretože mal zábavnú osobnosť a služobnicke srdce. Všetci sme sa na neho rýchlo naviazali. Napokon sa Tim mne a Carolyn zdôveril, že trpel vážnou, život ohrozujúcou chorobou. Ako táto choroba napredovala, hlavne on a Carolyn sa stali veľmi blízkymi. V jeho posledných týždňoch s ním Carolyn strávila nespočetne veľa hodín – často krát ho iba objímala a držala ako svoje vlastné dieťa. Okrem jeho vlastnej

milujúcej rodiny bola jedným z posledných ľudí, ktorí sa Tima dotkli predtým, ako zomrel. Nasledujúce slová Carolyn boli prečítané na Timovom pohrebe.

Priateľ môj, v nedeľu, keď som ťa pobožkala na čelo, pozrel si sa mi do očí a povedal si: „Ďakujem ti.“

Ale som to ja, kto by ti mal ďakovať. Ďakujem ti za to, ako som mohla vidieť tvoj život rásť v Kristovi. Ďakujem ti za ten deň, o ktorý si sa so mnou minulý rok podelil, keď si mi pomohol ozdobiť Vianočný stromček. Ďakujem ti za černicový koláč, ktorý si mi spravil na narodeniny. Ďakujem ti za broskyne, ktoré si mi jedno skoré ráno priniesol. Ďakujem ti, že si ma požiadal, aby som bola pri tebe, keď starší zboru zvolali špeciálne stretnutie, aby sa modlili za tvoje uzdravenie.

Dnes oslavujem a prosím všetkých, ktorí ťa milovali, aby oslavovali so mnou.

Toto bolo skutočné pastierstvo, ktoré robila žena, ktorá sa dotýka svojho stáda osobným a hlbokým spôsobom a zároveň je aj ona sama ním dotknutá.

Zboroví vodcovia, ktorí sú dobrými pastiermi vytvárajú také zborové infraštruktúry, ktoré im ponechajú dostatok času a príležitostí na budovanie stáda. Veľká časť ich vodcovstva bude praktická a osobná – pretože práve takto sa formujú stáda.

Vzťah pastiera a stáda výrečne poukazuje na aspoň tri vlastnosti duchovného vodcovstva: *dostupnosť*, *oddanosť* a *dôveru*. Takto sa dnes formujú duchovné stáda.

Vzťahy vyžadujú dostupnosť

Moje dve najvrúcnejšie spomienky „dostupného“ pastiera sú o Wallym Bullingtonovi. Wally bol trénerom amerického futbalu. Aj keď je už na

²³ Jn 10.11.

dôchodku, mnoho ľudí ho stále pozná ako „trénera.“ Wally vždy hádže priamo, no vždy s láskou a vrelosťou a bezprostredným vzťahom.

Jedna spomienka pochádza z celozborového kanoe výletu pre otcov s deťmi na rieke Guadelupe. Prišli naň dve deti, ktoré doma nemali otca. Wally s nimi trávil celé hodiny – učil ich pádlovať na kanoe, chytať ryby, stavať stany a oveľa viac.

Ďalšia spomienka je na jedného syna slobodnej matky. Keď boli rodičia tohto mladého chlapca obvinení zo zločinu, tento chlapec sa cítil odrezaný od všetkých ľudí. K tomu sa ešte zdalo, že možno bude musieť odísť zo svojej milovanej súkromnej školy. Mnoho popoludní ste mohli vidieť Wallyho, ako si s týmto chlapcom hádže loptu na voľnom priestranstve.

Aj po rokoch obaja chlapci, teraz už muži, vidia Wallyho ako otca a kvôli radám a láske sú ním naďalej v kontakte. Wally sa podohne dotkol mnohých iných ľudí. Pastier Wally si s týmito ovečkami budoval dlhé vzťahy a získal si ich dôveru, lásku a vernosť. Pretože sa stal dostupným, tieto ovce poznajú Wallyho hlas a nasledujú ho. Autentické duchovné putá sú rovnako skutočné, ako rodinné putá – možno aj viac – a v niektorých prípadoch sú rovnako nenahraditeľné. Okolo tohto pastiera sa počas roka zhromaždilo stádo. Stádo, ktoré ho autenticky miluje, je na ňom závislé, nasleduje ho a poslúcha jeho hlas.

Vzťahy vyžadujú oddanosť

Pásť ovce si vyžaduje dlhodobú a drahú oddanosť samého seba, času a energie. To všetko je potrebné pre budovanie otvorených a autentických vzťahov. Pastierstvo nie je žiadnou ľahkou úlohou. Ježiš, „najvyšší Pastier,“ preukázal túto oddanosť vo svojom vzťahu voči Dvanástim. Ježiš si ich vybral, „aby boli s ním“²⁴ a tri roky chodili všade tam, kam šiel on. Šli spolu s ním na svadby, do chrámov, dedín, na

polia, do synagóg a ku chorým. Učil ich, jedol s nimi a ochraňoval ich. Rozprával sa s nimi, až pokiaľ nepočuli jeho hlas vo svojich dušiach. Napokon aj ľudia, ktorí boli okolo nich mohli povedať, že Dvanásti „boli s Ježišom“.

Moderní pastieri majú len zriedkakedy príležitosť k tomu, aby so svojimi ovcami trávili takýto súvislý čas; ale Kristova zámernosť, jeho prístup ku vzťahom, jeho oddanosť – tieto dokážeme napodobňovať.

Jim nie je v stredu večer dostupný pre nikoho, kto nie je v miestnosti číslo 222. Prečo? Pretože sa v tomto čase zaviazal skupinke *Výzva*, ktorú práve v tejto miestnosti vedie Dr. Jan Dunn. *Výzva* je špeciálnou skupinou organizovanou našim zborom. Začala ako zotavovacia skupina pre tých, čo prešli rozvodom, no neskôr sa otvorila pre každého, kto zápasí s bolestivými vzťahmi, či už je rozvedený, zosobášený, alebo slobodný.

Na začiatku Jim prišiel, aby Janu povzbudil. Jan je skúsenou profesorkou a odborníkom na manželstvo a rodinnú terapiu, ale nebola si istá, či jej snaha bude zborom podporená, alebo či dokonca aj ľudom pomôže. Jim sa na celý rok zaviazal, že v stredu večer bude na skupinke *Výzva* osobne prítomný ako podpora pre všetkých – a skupinka kvitla. Za tento posledný rok mnohí ľudia našli zotavenie a uzdravenie – a Boha. Jimova úloha je nenápadná; málokedy niečo hovorí, snáď okrem prípadov, keď ho požiadajú, aby kládol ruky na niektorých ľudí prežívajúcich úzkosť a aby sa za nich modlil. Avšak jeho pastierska prítomnosť odobrila celú snahu. Akýsi človek v skupine raz povedal: „Neuveriteľné. Už len tá nesúdiaca, súcitná prítomnosť staršieho zboru v miestnosti je tak liečivá, ako nič iné, čo táto skupina ponúka.“ Jim na seba každú stredu večer naberie veľa pachu oviec, ale miluje to. Jim rozhodne „zhromaždil stádo.“

²⁴ Mk 3:14.

Vzťahy vyžadujú dôveru

Ovce nasledujú svojho pastiera, „pretože poznajú jeho hlas.“²⁵ Skrže hodiny, dni, týždne a roky so svojim pastierom sa ovce naučili, že mu môžu dôverovať. Dôvera sa *získava* a nežiada a tak isto sa *buduje časom*.

Ježišovi dôverujeme, pretože drží svoj sľub, že bude s nami až do konca sveta.²⁶ Keď k nemu prvý krát prichádzame ako trasúce sa, novonarodené jahňa, tak nás svojimi jemnými, no pevnými rukami hladká. Jeho láska nás zohrieva, ochraňuje a kŕmi. Jeho Duch nás napája a neustále k nám hovorí. Nikdy nás neopustí a ani nás nepovedie zle. Dôverujeme mu, pretože je *dôveryhodný*.

Rovnako je to aj s pastiermi dnešnej doby. Muži a ženy, ktorí chcú viesť stádo, si musia získať dôveru oviec. Keď sú životy vodcov vložené do života oviec, tak ovce ich hlasy spoznajú a začnú im dôverovať. Toto je to, čo mal Ježiš na mysli, keď povedal, že pastierove ovce „ho nasledujú, pretože poznajú jeho hlas.“

Nielenže ovce poznajú pastiera, ale aj pastier tak isto pozná ovce – dôverne. „On volá svoje ovce po mene.“²⁷ Biblickí vodcovia poznajú tváre a mená i osobné príbehy svojich ľudí. Pretože ich pastier všetkých pozná a všetkým slúži, dôverujú mu a on „ich vyvádza.“²⁸

Postavenie vo vodcovskej pozícii ešte nezaisťuje nasledovanie, ale stádo oviec bude zvyčajne nasledovať hlas dôveryhodného pastiera.

Jack bol v práci úspešný, dobre viditeľný v spoločenstve, niekoľko rokov bol diakonom a mnoho ľudí ho malo rado. Ale jeho priatelia videli, ako sa

k nemu prikrádal alkohol, až kým sa jeho celý svet nezačal rozpadávať – práca, zdravie, rodina. Napokon až po zásahu mojej ženy Carolyn Jack odišiel do liečebného strediska. S pomocou terapie v „skupine anonymných alkoholikov“ je Jack triezvy už viac ako osem rokov. Skrže tento proces Jack získal úplne nový pohľad na Boha a na život plný prekvitajúcich vzťahov.

Na piate výročie jeho abstinencie mu pastieri zo zboru urobili „oslavu triezvosti.“ Toto urobilo pre Jacka a jeho rodinu divy. A pozitívne pastierske dôsledky tohto gesta sa šírili ako vlny po tom, čo hodiš kameň do rybníka, až dosiahli vzdialené rohy ich dvetisíc členného zboru a šli dokonca i za jeho hranice. Ten jeden večer vstúpil mnohým kresťanom, ktorí zápasili so závislosťou na alkohole, nádej a podnietil dôveru v týchto pastierov. Prijatie a uzdravenie tieklo skrže tento jeden kľúčový skutok pastierstva.

V spoločnosti, kde je dôvera len vzácnou ponúkaná či zaslúžená, „pastiersky“ štýl vodcovstva, svojou vlastnou prirodzenosťou, *podnecuje dôveru*. Prístup podľa Božieho zámeru buduje dôveru k zborovým vodcom a pestuje oddanosť medzi členmi zboru.

Dokonca aj po tomto krátkom pohľade na biblickú metaforu pastiera nie je ťažké pochopiť, prečo si Boh vybral práve takýto príklad duchovného vodcovstva. Jeho dopady sú rovnako aplikovateľné dnes, ako boli pred dvetisíc rokmi. Keď si zbožní, milujúci a jemní pastieri so svojim stádami najskôr vybudujú autentické vzťahy a potom povstanú a „vyvedú“ ich, ovce hladné po biblickom vodcovstve a múdrom vedení ich budú dobrovoľne nasledovať.

*

²⁵ Jn 10:4.

²⁶ Mt 28:20.

²⁷ Jn 10:3.

²⁸ Tamtiež.

Vytrvať pri ľuďoch: Presvedčenia, ktoré vás udržia pri dlhodobom vedení ľudí

Mark Dorn

Dokážem ti povedať presný deň. Bol to 8. október 1980, kedy som mal život premieňajúcu skúsenosť toho, ako som viedol univerzitného študenta Kylea ku viere v Krista. Ešte zaujímavejšie bola výsada toho, že som sa s ním nasledujúcich niekoľko mesiacov stretával každý týždeň a pomáhal som mu objavovať bohatstvá Písma, moc modlitby, povolanie zdieľať sa so svojou vierou, dôležitosť spoločenstva s inými veriacimi a oveľa viac. Viem, že Boh si to použil na zmenu Kyleovho života. No je dosť pravdepodobné, že môj život to zmenilo ešte viac ako jeho.

Táto skúsenosť ma dostala. Nemal som ešte potuchy o tom, aká nevšedná bola táto moja skúsenosť s Kyleom. Niekoľko týždňov po jeho obrátení čítal 10 kapitol Písma denne (vydržal to robiť rok!). Videl, ako Boh odpovedá na jeho modlitby, ako veľké, tak i malé. Nieкого priviedol ku Kristovi a začal iným pomáhať v raste. Od vtedy som už takú skúsenosť s ľuďmi nemal.

Presuňme sa rýchlo do roku 1998. Teraz som zaneprázdneným profesorom hudby, ktorý tam, kde vyučuje, má viacero zodpovedností. Tak isto som manželom a otcom, robím malé súkromné cvičné poradenstvo, snažím sa cvičiť, udržiavať priateľstvá, chodiť do zboru, chodiť na dovolenky a občas napísať článok! Predstava pomáhania mladým kresťanom v raste mi znie oveľa náročnejšia na čas, ako mi znela v mojich dvadsiatich rokoch, keď som sa stretával s Kyleom.

A keď už hovoríme o Kyleovi, nie každý, koho som viedol, čítal 10 kapitol Biblie každý deň. Mnoho mužov, s ktorými som sa stretával, vzdorovali, boli rozptýlení, neúprimní, alebo jednoducho bojovali. Niektorí ma ignorovali alebo sa zaplietli do nemorálností, alebo sa rozviedli so svojimi ženami, alebo len boli príliš

zaneprázdnení, aby sme sa pravidelne stretávali.

Je však potom možné, aby boli zaneprázdnení ľudia zapojení do vedenia mladých veriacich a do starostlivosti o nich? A oplatí sa to? Verím tomu, že áno. No nepôjde to bez určitých vodiacich zásad, ktoré nám pomáhajú udržať si rovnováhu a dávajú nám pocit slobody a nie povinnosti vždy, keď pomáhame ľuďom. Tu je niekoľko zásad, ktoré mňa osobne povzbudili, aby som ďalej pomáhal rásť novým kresťanom vo viere.

Nebude to ľahké.

Nová zmluva často a zanietene hovorí o privilegii a povolani k tomu, aby sme sa venovali ľuďom. Koľkokrát Pavol začína svoje listy vyjadrením vďačnosti za životy tých, ktorých viedol? Filipanom zvolal: „Ďakujem svojmu Bohu, kedykoľvek si na vás spomínam“ (Flp 1:3). Pavol vnímal ľudí ako dar od Boha.

Nanešťastie, ľudia, ktorých my niekedy vedieme sa nám nezdajú ako dar! Dokážu byť otravní, mätúci a znervozňujúci. Je prekvapivo jednoduché podceniť náročnosť dostatočného približovania sa ku inej osobe, ak jej chceme byť skutočnou pomocou. Problémy sa môžu nachádzať všade, od toho, keď nepríde na dopoludňajšie stretnutie tri týždne po sebe, až po mladého kresťana, ktorý je vťahovaný späť do starého života s očividným hriechom.

Problémy idú ruka v ruku s ľuďmi. Nový kresťan môže byť ešte stále zapletený do vecí, ktoré v nás vyvolávajú neprijemné až panické pocity. Naučil som sa, aby som nebol až tak veľmi prekvapený úrovňou hriechu a zápasov v životoch ľudí. Mojou úlohou nie je opraviť problém, ale nasmerovať ľudí ku evanjéliu a k Otcovi. Táto jednoduchá

zmena pohľadu mi pri niektorých komplikovaných ľuďoch a nespočetnom množstve problémov pomohla vydržať...rovnako ako aj nasledujúci princíp.

Možno budeš potrebovať pomoc.

Rád pomáham ľuďom na báze osobných stretnutí jeden s jedným. V blízkom učeníckom vzťahu sa nachádza neskutočná sila. Ale myslím si, že v tejto forme sa ukrýva potencionálne nebezpečenstvo, ktoré nás môže viesť k tomu, že nesieme priveľa zodpovednosti za rast iného človeka. Ak si jediným hlavným hlasom v živote mladého kresťana, možno máš príliš veľa vplyvu.

Zdá sa, že Pavol tomuto rozumel, keď vyjadril svoje rozčúlenie nad Korintčanmi a ich zaslepenosťou pri výbere hviezdneho vodcu: „Každý z vás hovorí: Ja som Pavlov! Ja som Apollov! Ja zas Kéfasov! Ja Kristov!“ (1K 1:12).

Je potrebné byť si vedomý svojich vlastných obmedzení. Jeden človek ma pred rokmi oslovil, aby som ho viedol a „bral na zodpovednosť v Slove.“ Dlhो trvalo kým som si uvedomil, že to, čo skutočne odo mňa chcel bolo, aby som mu bol otcom, ktorého nikdy nemal. Chcel oveľa viac, ako som mu bol pripravený dať. Pamätám si, ako mi odľahlo, keď sa jeho zbor začal oveľa viac zaujímať o jeho život, keď sa začal stretávať so svojim kazateľom a vyhľadal odborné poradenstvo.

Tu povstáva dôležitá otázka pre každého „učiteľa“ učeníkov: Kedy mi to „prerastá cez hlavu?“ Čo ak muž alebo žena, ktorých vediem pochádzajú z hroznej rodinnej situácie alebo bojujú s depresiami, či vážnymi závislosťami? Toto si žiada ako múdrosť, tak i odvahu – múdrosť na to, aby si vedel, kedy zavolať na pomoc ďalších ľudí a odvahu na to, aby si zostal zainteresovaný dokonca aj vtedy, keď do situácie vstúpi odborný poradca alebo podporná skupina.

Aj keď toto rozhodne nie je vyčerpávajúci zoznam, v prípade, že vieš niekoho, kto má samovražedné

sklony, je potencionálne násilný, zápasí so závislosťou na drogách či alkohole, je na pokraji rozvodu, alebo je zapojený do vážnych sexuálnych zvráteností, radil by som ti vyhľadať dodatočnú pomoc od kresťanského poradcu. Nemýľ sa, nemysli si, že tvojou zodpovednosťou ako učiteľa učeníkov je vyriešiť každý jeden problém. Získaj pomoc skrze odporúčanie kazateľa, priateľa, alebo uznávanej kresťanskej poradenskej služby. Avšak, toto ťa rozhodne neodsúva preč zo života tohto človeka! Ako poradca som vždy optimistickejší ohľadne potenciálu k zmene u klienta, ktorý má mimo poradenskej kancelárie silný okruh priateľov. Starajúca sa skupinka alebo oddaný dôverník dokážu v životnej kríze mladého kresťana urobiť veľkú zmenu.

Výskum naznačuje, že sila poradcu v živote trápiaceho sa klienta nepochádza ani tak z poradenskej odbornosti či múdrosti, ale skôr z puta dôverného vzťahu, ktorý sa nejaký čas vytváral. Jednoducho povedané, sila lásky prekonáva hriech! Keď som sa naposledy na to pozeral, tak štátnica z poradenstva a certifikát pre vykonávanie praxe neboli nevyhnutnosťou pre odvážne a vytrvalé milovanie iného človeka, bez ohľadu na to, aké náročné sú jeho alebo jej ťažkosti. Bez ohľadu na to, ako nápomocný a nevyhnutný môže byť poradca, milujúci záujem staršieho brata či sestry v Kristovi nesie v sebe počas temných a náročných chvíľ veľkú moc.

Zbor nie je voliteľnou položkou

Myslieval som si, že moje individuálne stretnutia s mladým kresťanom stačili na to, aby ho potiahli dopredu. Myslieť si to bolo odo mňa arogantné a hlúpe. Keď Pavol hovorí o ceste von z duchovného detstva, nehovorí o individuálnom učeníctve, ale hovorí o moci Kristovho tela:

Aby sme už neboli nedospelí, semtam hádzaní a zmietaní závanom hocijakého učenia — ľudskou

úskočnosťou, chytráctvom a ľstivým zvädzaním na blud. Buďme pravdiví v láske, aby sme vo všetkom dorastali v Krista. On je hlava, z neho rastie *celé telo*, pevne spojené vzájomne sa podporujúcimi kĺbmi a buduje sa v láske *podľa toho, ako je dané každej časti*.

– Ef 4:14-16, *dôraz autora*

V mojich počiatkových dňoch vedenia mladých kresťanov som nebol voči zboru práve najveľkorysejší. Zdalo sa, že sa hýbe veľmi pomaly, že jeho pozornosť je od učeníctva odvedená k oveľa nepodstatnejším veciam, ako sú rôzne tímy a nácvik spevokolu, a že je v prijímaní mladých kresťanov vcelku neefektívny. Mýlil som sa. Odvtedy som si všimol, že tí, ktorí sa nenaučili hlbokej vďake za miestny zbor a nezapojili sa do neho, to jednoducho nezvládli. Iba miestny zbor je miestom, kde sa nový kresťan naučí uctievať, rozumieť Biblii ak sa z nej vyučuje, modliť sa s inými, slúžiť, spievať oslavné piesne, ktoré hýbu našimi dušami, kde patrí do širšej Božej rodiny, prejaví svoju vieru skrze krst a večeru Pánovu a oveľa, oveľa viac.

Keď niekoho vediem, nemám problém byť najhlasnejším hlasom v jeho živote, pokiaľ tam sú prítomné aj iné dôležité hlasy.

Je to jednoduché.

Čo robíš, keď sa stretnete? Nech je to jednoduché. Ničomu neuškodíš, ak sa podelíte s vecami vo vašich životoch, prejdete niekoľkými oddielmi z Písma a strávite určitý čas v modlitbe. Aký to je len dar a vzácna skúsenosť mať človeka, ktorý práve toto jednoducho dáva druhému.

Asi tak pred rokom ma jeden z mojich študentov hudby požiadal, aby som ho viedol. To, čo som za posledný rok robil bolo, že sme sa stretli na jednu hodinu, každý piatok poobede. Najprv sa rozprávame. Vždy sa opýtam, či má niečo na mysli, o čom by sa chcel porozprávať. Niekedy sa dostaneme iba potiaľto. Zvyčajne si potom prečítame

časť kapitoly, v tieto dni čítame Lukáša, a rozprávame sa o tom, čo sa nám zdá dôležité. Potom sa modlíme za to, čo sme čítali a za akékoľvek záležitosti, ktoré máme... Je to jedna z najlepších chvíľ môjho týždňa.

Cieľavedomé stretávanie sa s novými kresťanmi, aby sme sa s nimi rozprávali o ich raste v Kristovi, si vyžaduje čas – mňa to stojí hodinu týždenne s Tateom. Ale nemusí sa z toho stať zdrvivúce bremeno. Som zarazený Ježišovým prístupom ku svojim učeníkom. Nezvolával stretnutia a nemal so svojimi nasledovníkmi semináre. Jednoducho bol „s nimi.“ Na cestách, počas jedenia, ako učil, ako vstupoval do nových miest, ako sa navštevoval s ľuďmi z celého svojho života. Pamätám si, ako som raz s Bobom, mužom, ktorý bol mojim prvým mentorom, striekal svoju starú Hondu Civic. Nemám potuchy o čom sme sa v ten deň rozprávali, ale navždy si budem pamätať pocit toho, ako som bol jednoducho s ním. Iné chvíle boli oveľa viac sústredené na Božie slovo a modlitbu, ale často sme len tak boli spolu – išli sme na basketbalový zápas, hádzali sme na basketbalový kôš na ceste pred jeho domom, bol som spolu s jeho rodinou pri jedle.

Krása jednoduchosti je v tom, že si vie poradiť práve s nevyhnutnými pocitmi nedostatočnosti. Ak vieš dosť na to, aby si čítal Bibliu a strávil zopár hodín s priateľom (a slovo „priateľ“ si vyberám zámerne), tak to dokážeš. Moc slova, láskavého vzťahu a Božieho Ducha vo vás oboch je dosť na to, aby to viedlo ku úžasným zmenám v živote nového kresťana. Okrem toho, nedostatočnosť je úžasným miestom kde začať v tvojom vlastnom raste v dôvere v Boha, čo vedie ku nasledujúcemu presvedčeniu.

Aj ty sa zmeníš.

Boh môže mať väčšie zámery s *tvojim* životom. Dovoľ mi to preformulovať: Boh má väčšie zámery s *tvojim* životom.

Písmo nás opakovane volá k tomu, aby sme rástli vo svätosti a láske, aby sme pestovali ovocie Ducha, aby sme sa stávali stále viac a viac podobní Kristovi. Neexistuje žiadna iná príležitosť k rastu charakteru, ktorá sa natoľko podobá namáhavej pomoci iným ľuďom. Frustruje to, odrádza to, mátie to a kazí sa to. A odhaľuje to náš záväzok k tomu, aby sme „nejako niečo urobili“ v živote iného človeka.

Pre niekoľkými rokmi som viedol skupinku biblického štúdia, ktorá sa skladala predovšetkým z mladých kresťanov. Bol tam jeden pár, ktorý neustále rozprával o svojej túžbe rásť, študovať a byť mnou sprevádzaný v raste. Ale často krát skupinku zmeškali! Pamätám si jednu konkrétnu tému, ktorá sa mi zdala, že tak dobre sedí na ich situáciu. Bol som presvedčený o tom, že ich to usvedčí z hriechu, prehľbi ich záväzok a zmení ich životy. Pätnásť minút pred začatím skupinky mi zazvonil telefón. Hádajte kto to bol? Z nejakého dôvodu (podľa mňa nepresvedčivého) nemohli prísť na skupinku. Bol som rozčúlený! Čo nevedia, aký by to bol pre nich vzácny čas? Nevedia, koľko som sa namodlil a dúfal v ich rast?

Chvíľu mi trvalo, kým som si uvedomil, že táto skúsenosť bola viac pre mňa, ako pre nich.

Pavol povedal:

Majte v sebe také zmýšľanie, aké zodpovedá životu v Kristovi Ježišovi: On, hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepokladal za ulúpenú vec, ale zriekol sa jej, keď *vzal na seba podobu služobníka.*

– Flp 2:5-7, *dôraz autora*

Ježiš nesebecky a štedro vložil svoj život a vzdal sa toľkých vecí pre hundravých, neverných, nestálych, popletených, iritujúcich, tvrdohlavých, egocentrických ľudí ako som ja a ty! A volá nás k tomu, aby sme pri práci s ľuďmi mali taký istý postoj.

Ak som vo vzťahoch s ľuďmi, ktorým mám pomáhať, nahnevaný, zmätený, zarazený, zatrpknutý, zrazený k zemi, možno som to *ja*, kto potrebuje podrásť a čeliť vlastnej nezrelosti a sebeckosti. Vedenie mladých kresťanov je pre Boha ďalšou príležitosťou k tomu, aby v mojom živote formoval charakter svojho Syna.

Jeden stačí.

Ak máš výsadu pomáhať tento aspoň jednému človeku, tak sa raduj! Pavol síce slúžil naširoko, ale jeho srdce bilo pre jednotlivcov. Všimni si počet ľudí, ktorých Pavol menuje vo svojich listoch. Miloval ľudí – nie všeobecne, ale menovite. Je neuveriteľné, že raz obišiel celé jedno mesto, len pre jedného zo svojich učeníkov:

Keď som prišiel do Troady hlásať Kristovo evanjelium, hoci sa mi v Pánovi otvárali dvere, môj duch nemal pokoj, lebo som tam nenašiel svojho brata Tita. Preto som sa s nimi rozlúčil a odišiel som do Macedónska.

– 2Kor 2:12-13

Toto milujem! Títus je dôležitejší ako Troady.

Pre mnohých zaneprázdnených ľudí sa krása práce iba s jedným človekom ukrýva v tom, že si vyžaduje oveľa menej času a prípravy – oveľa menej, ako vedenie skupinky biblického štúdia, vyučovania nedeľnej školy, alebo spievanie v spevokole! Ale v určitom zmysle si to vyžaduje oveľa viac. Silný učenícky vzťah vytiahne problémy človeka na denné svetlo. Budeš mať pocit nedostatočnosti a úplnej závislosti na Božej práci vo svojom a jeho živote. A to nie je zlé.

Tak sa odhodlaj! Ak ti dal Boh túžbu a človeka, ktorý chce tvoju pomoc, tak máš úžasnú výsadu zohrávať kľúčovú úlohu v jeho raste na Kristovu podobu.

*

KROK 4: PRÍPRAVA VLASTNEJ ODPOVEDE

Aké sú tvoje prvotné závery?

Duchovné formovanie

- Urob si čas na rozjímanie o biblickom koncepte pastierstva Božieho ľudu. Ak ti Boh ukáže na nedostatky v tvojej úlohe pod-pastiera, vyznaj ich. Ak si vedieš duchovný zápisník, vypíš si doňho všetky nedostatky a napíš k nim záväzky, ktoré urobíš, aby si sa stal pastierom podľa Božieho srdca.

Hlbšie porozumenie

- Naformuluj a napíš stratégiu, ktorá umožní každému veriacemu v tvojej starostlivosti mať osobného pastiera-vodcu. Porozprávaj sa o tomto postupe so svojim dôverníkom a požiadaj ho o kritiku tvojho pastierskeho návrhu. Ak sa stratégia zdá použiteľná a hodná ďalšieho uvažovania, porozprávaj sa o nej v blízkej budúcnosti so svojim tímom vedúcich.

Zručnejšia služba

- Urob si tento týždeň čas na to, aby našiel aspoň dvoch ľudí, ktorí potrebujú nejaký druh špeciálnej pastorálnej starostlivosti. Osobne sa s týmito ľuďmi stretni a hľadaj spôsoby, ktorými pre nich môžeš byť „dobrým pastierom.“

KROK 5: DISKUSIA O TÉME

Čo sa môžeme naučiť jeden od druhého?

1. Aké sú hlavné oblasti, v ktorých je Ježiš pre nás vzorom pastierskeho vodcovstva a to podľa oddielov v Jánovi z *Kroku 2: Štúdium Písma* a podľa článku od Andersona v *Kroku 3: Nahliadnutie do iných zdrojov*?
2. Prečo je také náročné fungovať v novodobom zbore ako pastiersky vodca?
3. Čo tým Anderson myslí, keď povedal, že „biblický pastier vonia ako ovca“?
4. Aké to má následky pre zbor, keď jeho vodcovia zlyhajú vo svojej práci skutočných pastierov?
5. Porozprávajte sa o troch veciach, ktoré sú podľa Andersona potrebné pre pastierske vzťahy.
6. Aké stratégie by tebe a tvojmu služobnému tímu mohli pomôcť posunúť sa od jednoduchého *pocitu* toho, že sa staráte a zaujímate o ľudí, ku skutočnému *preukazovaniu* takejto starostlivosti?
7. Niektorá literatúra o zborovom vodcovstve navrhuje, že v tíme vedúcich sú niektorí jeho členovia pastiermi, niektorí sú vizionári, ďalší administrátori a iní zas tými, čo s ľuďmi komunikujú. Myslíš si, že všetci zboroví vedúci potrebujú byť pastiermi? Prečo áno, alebo prečo nie?

KROK 6: PRAKTICKÉ ČINY POSLUŠNOSTI

Aké dôsledky vyplývajú z tejto témy?

1. Znovu sa pozri na svoje prvotné myšlienky o starostlivosti o stádo v *Krok 4: Príprava vlastnej odpovede* a *Krok 5: Diskusia o téme*. Sú v tvojom uvažovaní niektoré veci, ktoré by si na základe diskusie v skupine teraz rád zmenil?

2. K čomu sa ti zdá, že Ťa Boh vedie, aby si urobil ako odpoveď na to, čo si sa naučil o tom, že zboroví vedúci sa majú starať o Boží ľud?

3. Ako to plánuješ urobiť (kedy, kto, kde, atď.)?

4. Podel sa o tieto plány so svojim dôverníkom alebo s niekým z tvojho tímu vedúcich. Dovoľ, aby si sa im za tieto plány/ciele zodpovedal.

5. Aké kroky musí urobiť tvoj celý tím vedúcich na to, aby ste fungovali ako pastieri ľudí?

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžte nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola

POZNÁMKY